

- 13 -

Ján 14,6 Ő az út

Db., 2020. 10. 04. (v)

Ige:

Ján 14:6 *Monda neki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.*

Bevezetés:

Folytatjuk a testben megjelent Istenről, Jézus Krisztusról szóló sorozatot. Ezen belül azt, amit az Úr Jézus magáról mondott. Azt olvastuk, hogy Ő az út, az igazság és az élet. Ezek összetartoznak, de most csak az útról lesz szó.

1. Az előzményekről. 2. Mi az út jelentése? 3. Hányféle út van? 4. J. Kr. az út, vagyis az egyetlen út az Atyához. 5. Mit mond az Ige nekünk a krisztusi útról?

1.) Az előzményekről.

Olvasd Ján 14,1-6. Az Úr búcsúzik a tanítványaitól. Elmegy, hogy helyet készítsen az Övéinek. Tamás azt mondta, hogy nem tudják sem azt, hová megy, sem az utat. Erre felelte J. Kr.: *Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.* Ezzel egyrészt azt jelentette ki, hogy az Atyához megy. Másrészt azt, hogy az Atyához egyetlen út vezet: Ő maga ez az út!

2.) Mi az út jelentése?

A Bibliában az út sokszor hétköznapi, fizikai értelemben szerepel. Minden út valahonnan valahová vezet. Rajta maradva elvezet a célig. Feltéve, hogy jó úton járunk. Az úton könnyebb menni, mint „árkon, bokron át”. Az úton mások is járnak, akik akár útítársaink is lehetnek. Az út nem pihenésre való, nem lakhely, nem a cél, hanem arra való, hogy rajta haladjunk előre a cél felé.

A Bibliában még gyakrabban szerepel az út átvitt értelemben, mint járás, utazás, életmód, életvitel, istentiszteleti mód vagy sors. E jelentések mögött az az igazság rejlik, hogy amit az ember folyamatosan cselekszik, ahogy gondolkodik, ahogyan él, az törvényszerűen valahová vezet, mint az út. Az Úr Jézus is ilyen átvitt értelemben mondja magáról: *Én vagyok az út.* Ő az egyetlen, Akivel együtt az életünk, az élet-utunk az Atyához vezet.

3.) Hányféle út van?

Alapvetően csak kétféle: Az egyik az életre, a másik a halálba vezet.

Néhány Igét olvassunk el, először a halálba vezető utakról:

Péld 14:12 *Van olyan út, mely helyesnek látszik az ember előtt, és vége a halálra menő út.* **Péld 21:2** *Az embernek minden útja igaz a maga szemei előtt; de a szívek vizsgálója az Úr.* Ezek az Igék arra mutatnak rá, hogy mi magunk nem tudjuk megállapítani, hogy az út, amelyen járunk (tehát a gondolkodásunk, a viselkedésünk, az életmódunk, a cselekedeteink sora) az életre vagy a halálra vezet. A maga útját legtöbb ember helyesnek itéli, de Isten mondja ki a hívő és igaz ítéletet: Csak Krisztus az igaz út! Csak Vele járva juthat bárki az örök életre.

Péld 7:27 *Sírba vivő út az ő háza, amely levisz a halálnak hajlékába.* Isten egyértelműen halálba vezető útnak nevezi a paráznságot, amiről itt szó van.

IKir 16:26 *És jára Jeroboámnak, a Nébát fiának minden útján és az ő bűnében, amellyel vétekbe ejté az Izraelt, haragra indítván az Urat, Izrael Istenét az ő bálványozásai által.* A bálványimádás olyan út, amely haragra indítja Isten. Modern bálványok pl., pénz, szórakozás, okkult dolgok.

Máté 7:13 *tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak.* Ez az Ige pedig arra hívja fel a figyelmet, hogy az utunk helyességét nem a többség dönti el, hanem Isten. Ő pedig azt mondja, hogy a többség éppen a rossz úton jár.

Ézs 53:6 *Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, ki-ki az ő útára tértünk; de az Úr mindnyájunk vétékét Ő reá veté.* J. Kr. utánuk jött. Megkeresett, megmosott a bűneinkből és lábainkat a jó útra állította. **Ézs 57:17-18** *és ő (azaz mi) elfordulva, szíve újjában járt. Utait láttam (mondja Isten), és meggyógyítom őt; vezetem őt...*

Most olvassunk el két igehelyet, melyek az életre vezető útról szólnak!

Máté 7:13-14 *Menjetekek be a szoros kapun. ... Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.* A keskeny út vezet az életre, amire a szoros kapun keresztül lehet rálépni. A szoros kapu is J. Kr., erről nemrégén volt szó. (Ő az ajtó) A keskeny út is J. Kr., amin kevesen járnak, mert a szoros kapunál mindent át kell adni Neki, és ezt kevesen vállalják. Akik beléptek a szoros kapun (új életük lett Kr.-ban), még nincsenek a célnál: Végig kell járni a keskeny utat, a krisztusi utat, hogy az Atyához érjünk.

Aps 16:17 *Ez követvén Pált és minket, kiált vala, mondván: Ezek az emberek a magasztalos Istennek szolgái, kik nektek az üdvösségnek útját hirdetik.* Ezek egy jövendőmondó lány szavai, de ebben igazat mondott. Pál és társai Krisztust hirdették Isten megbízásából, és Krisztus az üdvösség útja. Ahol ma is Krisztust hirdetik, a Megfeszítettet, ott az Atyához vezető egyetlen utat hirdetik.

4.) J. Kr. az út, vagyis az egyetlen út az Atyához

Tudom, hogy vannak olyan vallások, akik sokféle lehetséges utat hirdetnek, és az egyetlen út hirdetőit elítélik, kirekesztőknek tartják. Azt a példát szokták hozni, hogy egy hegy tetejére sok út vezethet, nemcsak egy. Mindegyik úton eljuthatunk a hegy tetejére. Azonban az Atyához csak egyetlen út vezet, Krisztus. De Krisztushoz sokféle út vezet. Ilyen pl. a teremtett világ. **Róm 1:20** *Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik.* Ha az ember meghajlik a **Teremtő** előtt, akkor azt kérdezi: *Hogyan ismerhetném meg, hogyan kerülhetnék közel e hatalmas, bölcs és láthatatlan Istenhez? Ha a kérdés őszinte és fontos, elvezet Kr.-hoz, és Ő az út Atyához. Másik út a törvény. **Gal 3:24** *Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünké lett.* Mert az őszinte ember keresi a megoldást, hogyan tehetne eleget a **Törvényadó** akaratának. Ez vezet Kr.-hoz, Ő pedig út az Atyához. Kr.-hoz vezető út a lekülsimeret is. Ez a belénk írt isteni törvény. A szenvedés, veszteség is Kr.-hoz vezet az embert, ha nem keményedik meg. De az Isten jósága is! **Róm 2:4** *Avagy megveted az ő jóságának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít?* A megtérés először Kr.-hoz vezet, aztán Ő lesz az út az Atyához.*

Miért Krisztus az egyetlen út az Atyához? Erről szól pl., a **Zsid 10,19-20**: *bizodalmunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, Azon az úton, amelyet ő szentelt nekünk új és élő út gyanánt, a kárpít, azaz az ő teste által.* A kárpiton túl, a szentek szentjében jelent meg Isten. Oda csak a főpap mehetett be egyszer egy évben, az áldozat vérével. Az utat Istenhez J. Kr. nyitotta meg a kereszten, testének feláldozása és a bűneinkért kifolyt vére által. Halálakor a templom kárpítja kettéhasadt. Azoknak nyílt élő út Istenhez, akik hisznek Kr.-ban.

Az Úr azt mondta: *Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.* Vagyis nem elég az út az Atyához; igazság és új élet is kell. J. Kr. nem csak utunk lett, hanem igazságunk és életünk, aminek az árát a kereszten fizette meg. Nincs más út, nincs más mód, mert az Ő vérén kívül semmi más nem törli el a bűneinket. Más nem igazít meg, és nem adhat életet, csak Kr.

5.) Mit mond az Ige nekünk a krisztusi útról?

Az Ige nemcsak útról, hanem utakról is beszél. Bár egyetlen úton, Kr. által mehetünk az Atyához, de az Úr a földi életünkben többféle úton vezet a szükségünknek és céljainak megfelelően. Úgy mondhatnánk, hogy ezek az utak az egyetlen útnak különböző szakaszai. Egyik testvért ilyen, másokat olyan úton vezet az Úr. Egyszer ilyen, máskor olyan úton kell mennünk. Néha a völgyben, néha a

napsugaras hegyeken. Néha a szolgálat útján, néha nekünk szolgálnak. Néha gyászolunk, máskor gyászolókat vigasztalunk. Néha magányosak vagyunk, máskor körülvesznek a szereteteink. **Olvasd 193. ének!** **A 105. énekből** is idézek pár sort: *Megérteni még nem tudom, / mért visz Atyám nehéz úton, / de nála majd megláthatom, / hogy mily jó volt benne bíznom.*

Földi utunkon ahhoz hasonló dolgokon megyünk át, amin az Úr is átmert a földi életében. Hozzá hasonló örömeikön és szenvedéseken. Egy régi **bibliai fali mondas** szerint: *Utak váltakoznak: fény, mélységes éj. De minden kegyelem, ne félj!* Itt a földön több a szenvedés, de az örökkévalóságban felmérhetetlen a dicsőség.

Néha nem látjuk, milyen úton kellene mennünk, vagy akár le is térhetünk a jó útról. Ilyenkor könyörgünk, mint Dávid: **Zsolt 25:4** *Útjaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem.* Útjaid, többes szám! Nem Kr.-t, mint utat keressük, hanem azt, hogy életünknek minden szakasza rajta legyen a krisztusi úton. **Zsolt 103:7** *Megismertette (= kijelentette) az ő utait Mózesrel; Izrael fiaival az ő cselekedeteit.* Itt is többes számban áll az út. Az Úr velünk is megismerteti útjait, amin járunk, hogy rajta maradjunk a krisztusi úton. Izrael a pusztában az Úr cselekedeteit tapasztalta, mikor engedtelenségük miatt fenytette őket. **Ézs 30:21** *És füleid meghallják a kiáltó szót mögötted: ez az út, ezen járjatok; ha jobbra és ha balra elhajoltok.* Ha elhajolnánk, az Úr figyelmeztet, kiált, csak halljuk meg, azaz engedelmeskedjünk. Nem úgy, mint akikről **Jer 6:16**-ban olvasunk: *Alljatok az utakra... és kérdezősködjétek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, hogy nyugodalmat találjatok a ti lelketeknek!* És azt mondták: *Nem megyünk!*

Minden utunkon Krisztushoz méltóan járjunk! **Ézs 35:8** *És lesz ott ösvény és út, és szentség útjának hívatik: tisztátalan nem megy át rajta; hisz csak az övék az...* Bármilyen útszakaszon vezet is az Úr a földi életünk során, az a szentség útja! Ne keressünk kibúvókat akkor sem, ha nehéz! Érdekes Ige a **Bír 5:6** *Sámgárnak, az Anath fiának napjaiban,; Jáhél idejében pihentek az utak, És az útonjárók tekervényes (= görbe) ösvényekre tértek.* Az említett időben Izrael bálványimádó volt, és Isten az ellenségei kezébe adta őket, akik elfoglalták az utakat, és nem maradt más választásuk, mint tekervényes ösvényekre térni. A megtört bűn, szentségtelen élet, görbe utakat eredményez ma is, azt, ami nem a krisztusi út része.

Befejezem:

Péld 4:18-19 *Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világozása, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig. Az istentelenek útja pedig olyan, mint a homály, nem tudják, miben ütköznek meg.*

Adjunk hálát Istennek, hogy Kr.-ban igazakká tett bennünket, hogy Ő lett az

utunk, és tovább haladva egyre világosabb lesz. Nincs homály, nem ütközünk meg. Egyszer aztán elérjük a legnagyobb világosságot, a teljes delet, amikor a mennyben Nála leszünk a teljes fényben és dicsőségben.

Ámen